

"Αγριοι ἐν Ἀθήναις ! Τὰ περισσότερα τῶν νεοσθηέντων γραμματοκιδιώτων ἐδουλώθησαν ἀπὸ πέτρας, βρώμας, παλινόχρατα· αἱ κλειδωνιαίς ἐθραύσθησαν· τὰ ριπτόμενα γράμματα ἐτάφησαν. Χθές δὲ ἐφ' ἀμάξης ὁ κ. διευθυντὴς μετὰ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ κλειδαράδων ἐξῆλθον εἰς περιοδεῖαν καὶ ἀπηλευθέρωσαν κάμποσιν γράμματα, ἀφροῦ προηγουμένως ἐκαθαρίσθησαν τὰ γραμματοκιδιώτια καὶ ἐπεδιωρθώθησαν αἱ κλειδωνιαί. Καὶ ὅλα αὐτὰ, διότι τὰ γραμματοκιδιώτια διευκολύνουν τὴν συγκοινωνίαν. Ἰδοὺ καὶ μία νέα ἀνάγκη συγκαλέσεως τῆς ἐπιστρατείας, διὰ νὰ περισσεύῃ στρατὸς καὶ φρουρὴ τὰ χρηματοκιδιώτια.

Τί διαφορὰ ἀνθρώπου ἀπ' ἀνθρώπου ! Τί διαφορὰ Μανσόλα ἀπὸ Κωστάκη ! Εἶδετε τὸ ταχυδρομεῖον, πόση φιλοκαλία, ἀνέσις, εὐρύτης, τάξις ἀνεπτύχθησαν ἐκεῖ μέσα ! Εἶδετε καὶ τὸ τηλεγραφεῖον, πόση φιλοκαλία, σιότης, στενοχωρία, ὑγρασία ἀνεπτύχθησαν ἐκεῖ μέσα ! Πρὸς ἐπιμετρον ὁ κ. Κωστάκης ἐκρέμασε δι' ἐπιγραφὴν μίαν ἐλεεινὴν ταῦλα ἐγκαρτίως, ὡς νὰ ἦτο τὸ δημοσίον ἐκεῖνο κατάστημα κουρείον ἢ Ἀφροδίτη ἢ ἐστιατόριον ἢ Ἀφροδίτα. Τί ταῦλα, τί ταῦλα !

Πιστεύομεν εἰς τὴν ἐπὶ λόγῳ τιμῆς διαβεβαίωσιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι ἐπλανήθημεν καὶ εἰς τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, περὶ τοῦ ἀρθρου τῆς αὐστριακῆς παραδόσεως, ἃν καὶ τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν πονήρως παρενείραμεν διὰ ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ ἀληθὴς ἀρθρογράφος. Τώρα ἔχομεν καὶ τρίτην ὑπόθεσιν, τὸν κ. Μελετόπουλον. Ὁ ἀπλανηθόμεν ἀρά γε καὶ εἰς αὐτήν ;

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ δήμῳ Λαγίας τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ρῆξις ἐνοπλος ἐγένετο μετὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς οἰκογενείας Μαυροκουτσιαίων ἀφ' ἑτέρου. Εὐτυχῶς αἱ ἀνταλλαγίσαι ὀλίγαι βολαὶ οὐδὲν ἀπεικταῖον ἐπέφεραν. Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, αἷτιος τῶν ἀγριότητων τούτων εἶνε ὁ ἀνωτέρω δήμαρχος, ὅστις σκανδαλωδῶς φερόμενος ρίπτει πάντοτε εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τὸν δῆμόν του. Καὶ πρέπει νὰ σωφρονισθῇ ὁ κ. Δήμαρχος, διότι ἐπὶ τέλους καὶ τὰ τουφέκια τῶν Λαγιατῶν δὲν χωρατεύουν.

Ἐπὶ τῶν προξενικῶν μεταβολῶν :

Εὐχάριστος ἡ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀναχώρησις τοῦ κ. Μητσάκη.

Εὐχάριστος ἡ ἐκ Σμύρνης εἰς Φιλιππούπολιν μετάθεσις τοῦ κ. Γεννάδη.

Εὐχάριστος ὁ διορισμὸς τοῦ ὑποπροξένου ἐν Γιουργέδῳ τοῦ κ. Λεονάρδου.

Εὐχάριστος ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Γ. Λεβίδου ὡς γραμματέως ἐν Ἰωαννίνοις. Εὐχάριστος καὶ τοῦ κ. Δρακοπούλου ἐν Σμύρῃ. Περὶ τοῦ κ. Βρόσκη λέγεται ὅτι εἶνε συνετὸς καὶ ἀξιολόγος ἀνὴρ.

Τοὺς κ. Μαρινάκην, Παλαμίδην, Τσιμπουράκην καὶ Σταῖκον δὲν γνωρίζομεν.

Χθὲς καὶ προχθὲς ἀνεγράφετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ ἀπώλεια ἑκ τινος παρὰ τὰ Πατήσια οἴκου κόρης ἐνδεκαετοῦς, ξανθοῦλας, μετ' αἰτίᾳ φορέματα κτλ. Ἦδη πληροφοροῦμεθα περὶ ἀπωλείας περιεργότερας ἔτι, οὐχὶ πλέον μικρᾶς κόρης, ἢ παιδίου χάσαντος τὸν δρᾶμον του. Νέος σπούδαστής ἐκ

Λαμίας, ὀνόματι Κουτσόβελο, κατοικῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Παπαδόκη ἐχάθη πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ δὲν κατάρθρωσαν ἀκόμη νὰ τὸν ἐπανέυρουν αἱ προσπάθειαι τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων του.

Ἐκ **Γαργαλιάνων**. Ἀτιμόπολιον Βρατσέρα μετ' ἡμαίαν Ἑλληνικὴν παραλαβὼν 125,000 λίτρας σταφιδοκάρπου ἀνεχώρησε διὰ Τεργέστην.

Ὅχι ὀλίγα δαπανῶνται ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας ἀνά τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ὅμως μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἡ Νιγρίτη, κωμόπολις πολυάνθρωπος καὶ καθαρῶς Ἑλληνικὴ ὅλη, στερεῖται εἰσέτι διδάσκαλον !

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Γυμνασίου συνεπληρώθη διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ φιλόπονου νέου κ. Κέκου, τελειοφοῖτου τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἀπελθόντος μετὰ πολλῆς προθυμίας εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ πρὸ τινων ἡμερῶν.

Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις προσδίδρισεν ὑγειονομικοὺς λιμένας τὸν τῆς Ὀδησοῦ, τὸν τοῦ Κάρς καὶ τὸν τῆς Βατούμ, ὁρίσασα διὰ μὲν τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις εἰς ἑπτὰ ἡμέρας καθάρσιν, διὰ δὲ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τετραήμερον ἐπιτηρητικὴν.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Ἰταλίας» χθὲς τὸ ἑσπέρας χαρτοπαίγνια, πυροβολισμοὶ, ἀπώλεια χρημάτων, ξυλοκοπήματα κλπ. Ἡ δὲ ἐξουσία οὐτε εἶδῃσιν ἔχει.

Ἦρθον τὰ ἐπιβληθέντα ἐν Καπαρελλίῳ ὑγειονομικὰ μέτρα ἐνεκα τῆς ἐπιζωοτίας, ληξάσης τῆς προθεσμίας καὶ μὴ ἐπισυμβάντος ἑτέρου κρούσματος ἀπὸ τῆς 4ης λήγοντος μηνός.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ἐν ἄρθρῳ μακρῷ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τουρκία καὶ Ἑλλάς» ὁ Ἀνατολικὸς Μηνύτωρ ἐπιθεωρῶν διὰ εὐνοϊκωτάτου βλέμματος τὰ τῆς ὕλικῆς προόδου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς εἰς βασιλείον, καταλήγει εἰς συμπέρασμα ἀρκετὰ περίεργον, χάριν τοῦ ὁποίου παρέχομεν ἀκριθεὶς ἀνάλυσιν τοῦ ὅλου ἀρθρου.

Αἱ ἀπαισιόδοξοι προρρήσεις τοῦ Μέττερνιχ ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ νέου ἑλληνικοῦ βασιλείου δὲν ἐπηλήθευσαν. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ νεαρὰ ἐπικράτεια, περισφιγμένη ἐν ἀρχῇ ἐντὸς στενῶν ὁρίων, ἐσχάτως δὲ μεγαλυνθεῖσα τῇ εὐμενείᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ τῇ γενναίᾳ συγκαταβατικότητι τοῦ Σουλτάνου, παρέστησε πρόσφορον καὶ ὠφέλιμον πρόσωπον, καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέσχευεν ὅτι ἀνέμενον ἐξ αὐτοῦ οἱ φίλοι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Αἱ ὕλικαι πρόοδοι τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀξιοπαρατήρητοι, προκαλοῦσαι τὸν θαυμασμὸν παντὸς ἀδιαφόρου παρατηρητοῦ καὶ μαρτυροῦσαι πασιδῆλως τὴν δραστηριότητα καὶ ζωτικότητα τοῦ νεαροῦ ἔθνους. Εἰ καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε κατάλληλον διὰ τὴν γεωργίαν, καὶ οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς δὲν παρεμειλήθη καὶ ἡ κυβέρνησις ἀ-

ξιεπαίνως ἐμερίμνησε περὶ αὐτῆς. Ἐκτὸς τούτου, καθ' ἑκα-
στον ἔτος πολλὰ ἑκατομύρια ἀφιεροῦνται εἰς συμπλέγματα
ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν.

Ὁ λόγος μετὰ ταῦτα στρέφεται περὶ τοὺς δημιουργομέ-
νους καὶ δημιουργηθησμένους σιδηροδρόμους. Καθ' ὅσον ἀφο-
ρᾷ τὴν βιομηχανίαν, ἐθαυματουργήσεν ἐν Ἑλλάδι μετ' οὐ
πολὺ ἡ αὐτόχθων παραγωγή θὰ δύναται νὰ συναγωνισθῇ
πρὸς τὴν ξένην βιομηχανίαν. Ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ βουλὴ
ἐμερίμνησαν ὅλως ἰδιαίτερος περὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ
πολεμικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι πρὸς τοι-
αύτην μέριμναν γενναίως παρεχώρηθησαν. Πλείστα θωρηκτὰ
παρηγγέλθησαν καὶ ναυπηγοῦνται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος
ἐν τοῖς ναυπηγείοις τῆς Δύσεως. Τὸ προσεχὲς ἔαρ περὶ τὰς
200,000 ἀνδρῶν θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ
τὰ γυμνάσια τοῦ 1884. Ἐκτὸς αὐτοῦ κατορθώθη ἡ ἰσορρο-
πία τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ἀνόρθωσις τῆς πίστεως τῆς Ἑλ-
λάδος παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις, ὅπου ἑλληνικὰ
χρῶματ' εὐπροσδέκτως ἀναζητοῦνται.

Καὶ μετὰ τοῦ ἀνωτέρω πανηγυρισμοῦ, ὁ ἀρθρογράφος
μεταβαίνει εἰς τὸν κύριον σκοπὸν του, ὅστις καὶ ὤθησεν αὐ-
τὸν νὰ παράσχῃ τὴν γενικὴν ταύτην εἰκόνα τῆς συγχρόνου
Ἑλλάδος. Εἶνε δ' ὁ σκοπὸς ἡ συμμαχία τῆς Τουρκίας μετὰ
τῆς Ἑλλάδος, τοῦ μικροῦ, ἀλλὰ νεαροῦ καὶ πλήρους ζωτικό-
τητος κράτους, οὐδαμῶς ἀξίζοντος νὰ περιφρονηθῇ ὑπὸ τῆς
ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἑλλη-
νικὸς στρατὸς θὰ συνεπλήρου ἀποχρώντως τὴν ρωμαλαίαν
ὀθωμανικὴν στρατιάν καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος,
τὸ τριτεῦον μετὰ τῆς Εὐρώπης, θὰ παρείχεν ἐξησκημένους
ναύτας εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ θωρηκτὰ τοῦ τουρκικοῦ στόλου.
Εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ἀρμονικὴ συνεργασία
τῶν δύο ἐθνῶν θὰ διεφύλαττε τὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων τοῦ
Ἀρχιπελάγους. Τοιοῦτος σύνδεσμος θὰ ἤρσκε πρὸς τούτοις

καὶ θὰ καθίστατο δημοτικὸς ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. Πρὸ δώ-
δεκα ἐτῶν, σκοποῦντος τοῦ Σουλτάνου Ἀβδουλ Ἀζίζ νὰ
ταξιδεύσῃ εἰς Ἑλλάδα, οἱ κάτοικοι τῶν πρωτευουσῶν πό-
λεων ἠτοιμάζοντο λαμπρῶς νὰ ὑποδεχθῶσι τὸν περιφανῆ
καὶ προδευτικὸν ἡγεμόνα. Οὐδεὶς ὑπάρχει εὐπαίδευτος ἑλ-
λιν ὁ μὴ ἀναγνωρίζων τὴν ταυτότητα τῶν συμφερόντων
Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐν τῇ κατὰ τοῦ πανσλαβισμοῦ ἔχθρᾳ.
Μόνον μικρὰ τις διαφορὰ ὑφίσταται μετὰ τῶν δύο κρατῶν
ἐνεκα τοῦ ταχυδρομικοῦ ζητήματος· ἀλλ' εἶνε τοῦτο μικρὸν
νέφος, ὅπερ θὰ διαλύσῃ ὁ χρόνος, καὶ εὐχρεστούμεθα νὰ ἐλ-
πίσωμεν ὅτι Τουρκία καὶ Ἑλλὰς θέλουσι συμπράξει, στε-
ρεοῦσαι οὕτω τὸ εἰρηνικὸν καθεστῶς ἐν Εὐρώπῃ.

Καὶ ἡμεῖς δὲν ξεύρωμεν τί νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν ἀνωτέρω
σκέψεων. Οὐχ ἥττον εἶνε μία νέα συμμαχία ἥτις ἀξιοπρεπέ-
στερον προβάλλεται τῆς ἐν τῷ «Αἰῶνι» ὑπὸ τοῦ Ἄλφα προ-
ταθείσης ἀνευ ὁρων πταδόσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐ-
στρίαν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΔΟΠΟΙΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις λέγει μεριμνᾷ πρωτίστως περὶ τῆς συγκοι-
ωνιάς ὑπὲρ ἧς καὶ συνωμολόγησε δάνειον 20,000,000, οὗ
ἤδη ἱκανὸν μέρος ἐπραγματοποιήθη ἤρχισε δὲ καὶ ἡ δαπάνη.
Θέλετε νὰ μάθητε πῶς πρόκειται νὰ δαπανηθῇ τὸ ποσὸν τοῦ-
το; Ἀκούσατε καὶ κρίνατε. Μία τῶν κατὰ προτίμησιν κατα-
σκευαζομένων ὁδῶν ἧς ἡ ἐργολαβία κατεκυρώθη πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν ἀντὶ 300,000 δραχμῶν εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ χωρίου Κρι-
εκούκη εἰς τὸ χωρίον Εἰδυλλίας. Τὸ μὲν Κριεκούκη ἀριθμεῖ 60
— 70 οικογενεῖας ἐξ ὧν ὀλίγοι εἶναι καθαρῶς γεωργοί, τὸ
δὲ χωρίον Εἰδυλλίας (κοινῶς Βύλλια) ἀριθμεῖ πληθυσμὸν ἀ-
ποκλειστικῶς σχεδὸν ποιμένων, καὶ ὀλίγων ρητινοσυλλεκτῶν
καὶ ὑλοτόμων· ἀμφοτέρω δὲ εἰσι ἄμμοιρα παραγωγῆς προϊόν-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 578)

— Λοιπὸν κατ' ἀρχὰς θὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ δεσποινὶς Μπω-
λιὲ δὲν εἶνε πλέον πλουσία, ἴσως δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ δούκισ-
σα καὶ ὅτι πολλὰς ἔχει ἐλπίδας ἕνας τίμιος ἄνθρωπος, ὡς
σεῖς, νὰ τῇ ἰρέσῃ.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ Φίλιππος ἔγεινε τόσῳ ὠχρὸς
ὥστε ἐφαίνετο ὅτι θὰ λειποθυμήσῃ. Ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς.
Καὶ ἔχων τοὺς πόδας σχεδὸν συντετριμένους ἐκ τῆς συγκι-
νήσεως ἔπεσεν ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου.

— ὦ! προσέξτε μὴ μοῦ δίδετε ἐλπίδας, διότι θὰ μοῦ
ἦτο πολὺ σκληρὸν νὰ τὰς ἀρήσω ἔπειτα!

— Μάλιστα. Σᾶς δίδω ἐλπίδας, εἶπεν ὁ Μπασελίνος, καὶ
διὰ νὰ κάμω αὐτὸ προδίδω ὅλα τὰ μυστικά τῆς οἰκογε-
νείας Μπωλιέ. Ἀλλ' ἔχετε τόσον ἐνδιαφέρον νὰ σιωπᾶτε,
ὥστε καὶ ἂν σᾶς ἔλεγα νὰ τὰ ἐκάματε γνωστὰ καὶ εἰς ἄλ-
λους δὲν θὰ τὸ ἀπεφασίζατε.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Φίλιππος λαμβάνων τὰς χεῖρας τοῦ συμβο-
λαιογράφου προσήλου ἐπ' αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς καίοντας ἐκ πε-
ριεργείας.

— Ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ κατεστράφη διότι ἔχασαν τὴν
δίκην τῆς Ἀγγλίας, ἐξηκολούθησεν ὁ Μπασελίνος, καὶ δὲν
ἔξυρει τίποτε. Ὁ δοῦξ τοῦ Βλιγγὺ εἶνε πρὸ ἑξ ἑβδομάδων
ἐν τῷ Παρίσι καὶ τὴν ἀφίνει, πράγμα τὸ ὅποιον ἐπίσης δὲν
ἔξυρει. Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δεσποινὶς Κλαίρη θὰ
μάθῃ ὅτι ἐγκατελείφθη, θὰ ἔχωμεν φοβεράν τρικυμίαν εἰς
τὴν καρδίαν τῆς. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ εἶναι πλησίον τῆς
ἡμποροῦν νὰ συνάξουν πολλὰ πράγματα ἐκ τοῦ ναυαγίου.

— Κατεστράφη καὶ ἐγκατελείφθη, ἀνέκραξεν ὁ Φίλιππος
αὕτη ἡ νέα, αὐτὸς ὁ ἄγγελος; Καὶ τί ἀνάγκη ἔχει τῆς πε-
ριουσίας; Τὸν μόνον θησαυρὸν τὸν ὅποιον πρέπει νὰ περιμένῃ
κανεὶς ἀπ' αὐτὴν: εἶναι αὕτη ἡ ἰδίᾳ.

— Μάλιστα. Καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ὄψιν τῆς ἀφιλοκερδείας
σᾶς παρρυσίασα.

— Πέτε ὅ,τι θέλετε, εἶπεν ὁ Φίλιππος μὲ ζωηρότητα,